

ZARZĄDZENIE

Dnia 4 listopada 2025 r.

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

po zapoznaniu się z pismem obrońcy **S.K. i H.K.**,
sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu postępowania
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 21 sierpnia 2024 r., II AKa 127/24,
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 30 listopada 2023 r., IV K 54/23,

- 1. stwierdzam brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.);**
- 2. zarządzam poinformowanie skazanych i ich obrońcy o treści zarządzenia oraz pouczenie, że na zarządzenie z punktu 1 nie przysługuje żaden środek zaskarżenia;**
- 3. zarządzam zakreślenie sprawy w repertorium KO jako załatwionej w inny sposób.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 29 września 2025 r., zatytułowanym „wniosek o wznowienie postępowania”, obrońca skazanych S.K. i H.K. zwrócił się do Sądu Najwyższego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 21 sierpnia 2024 r., II AKa 127/24, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 30 listopada 2023 r., IV K 54/23. Obrońca podniósł, że w składzie Sądów obu instancji zasiadali sędziowie powołani

na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3; dalej: ustawa nowelizująca KRS) – w składzie Sądu Apelacyjnego SSA X.Y., w składzie Sądu Okręgowego SSO X.Y..1. W piśmie obrońca wniósł o zwrócenie się do KRS oraz Prezesów właściwych sądów celem nadesłania dokumentacji dotyczących ww. sędziów w zakresie przeprowadzenia testu niezależności i bezstronności. We wniosku został zawarty także wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku.

Należało zważyć, co następuje.

Lektura wniosku doprowadziła Sąd Najwyższy do stwierdzenia, że pismo obrońcy stanowi sygnalizację potrzeby wznowienia postępowania karnego z urzędu. W *petitum* pisma jako podstawę prawną wystąpienia wskazano co prawda art. 540 § 3 k.p.k., jednak obrońca nie wskazał na żadne konkretne orzeczenie sądu lub trybunału międzynarodowego, z którego miałyby wynikać potrzeba wznowienia postępowania karnego w tej sprawie w rozumieniu art. 540 § 3 k.p.k. Natomiast w piśmie tym wyraźnie obrońca domaga się wznowienia postępowania karnego z uwagi na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku ze sposobem powołania konkretnych sędziów do pełnienia urzędów. Nawet w uzasadnieniu pisma (s. 18) jego autor zatytułował część uzasadnienia „uzasadnienie wniosku o wznowienie postępowania przez sąd z urzędu”.

Po zapoznaniu się z pismem obrońcy i aktami sprawy należało stwierdzić brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu postępowania wskazanego w sygnalizacji obrońcy skazanych (art. 542 § 3 k.p.k.).

Zasadnicze znaczenie w tej sprawie ma uchwała połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7). Zgodnie z pierwszą tezą tej uchwały: „Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. [...] zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz

niektórych innych ustaw, jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”. Oznacza to konieczność wykazania istnienia „okoliczności” wskazujących na szczególnie bliski związek konkretnego sędziego z organami władzy wykonawczej, prowadzący do wniosku, że sąd z udziałem takiego sędziego nie spełnia wymaganych standardów bezstronności i niezależności (w ten sposób także m.in. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22; a w kontekście standardu międzynarodowego wyroki ETPCz: z dnia 22 lipca 2021 r., *Reczkowicz przeciwko Polsce*, skarga 43447/19; z dnia 8 listopada 2021 r., *Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce*, skargi nr 49868/19 i 57511/19; z dnia 3 lutego 2022 r., *Advance Pharma sp. z o.o. przeciwko Polsce*, skarga nr 1469/20; wyrok pilotażowy z dnia 23 listopada 2023 r., *Wałęsa przeciwko Polsce*, skarga nr 50849/21).

W tej sprawie autor sygnalizacji odwołał się zasadniczo wyłącznie do faktu powołania sędziów na wniosek KRS ukształtowanej w trybie przepisów ustawy nowelizującej. W odniesieniu do SSA X.Y. Sąd Najwyższy już kilkakrotnie badał czy sąd orzekający z jego udziałem jest sądem należycie obsadzonym w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., przeprowadzając przy tym „test niezależności i bezstronności” tego Sędziego. Tego typu uchybienie nie zostało stwierdzone, a przeprowadzony test dał wynik pozytywny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2024 r., V KK 353/24; wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 9 października 2024 r., V KK 204/24; z dnia 15 stycznia 2025 r., V KK 186/24 – w części dotyczącej uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. bez pisemnego uzasadnienia).

Wypada dostrzec, że w składzie Sądu Apelacyjnego zasiadał też SSA X.Y..2, powołany na to stanowisko sędziowskie w tożsamej procedurze, co SSN X.Y. W stosunku do tego Sędziego Sąd Najwyższy również kilkakrotnie wypowiadał się o tym, że Sąd z jego udziałem nie jest sądem nienależycie obsadzonym (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 listopada 2022 r., V KK 222/22; z dnia 19 czerwca 2024 r., V KK 205/24; z dnia 16 września 2025 r., V KK 335/25).

Co więcej, działając z urzędu nie dotarto do żadnych dostępnych w domenach publicznych informacji sugerujących ścisłe powiązania ww. sędziów z władzą wykonawczą, mogących rzutować na nienależytą obsadę sądu. Na marginesie trzeba zauważyć, że ani sami oskarżeni, ani ich obrońca nie kwestionowali składu Sądu Apelacyjnego w Łodzi, orzekającego w ich sprawie. Nie składali żadnych wniosków o wyłączenie ww. Sędziów.

Z kolei kwestia nienależytej obsady sądu z udziałem SSO X.Y..1. nie była dotychczas badana przez Sąd Najwyższy. Analizując dostępne informacje nie stwierdzono jednak, aby z uwagi na taki jak w tej sprawie skład Sądu Okręgowego zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Pani X.Y..1. została powołana do pełnienia urzędu sędziego w Sądzie Okręgowym w Łodzi na wniosek KRS wyrażony uchwałą nr [...] /2021 z dnia [...] 2021 r. Z tej uchwały wynika, że stanowisko sędziowskie pełni od 2012 r. Opisana w uchwale opinia sędziego wizytatora jest w pełni pozytywna i odnosi się wyłącznie do merytorycznych kryteriów. Nie można uznać, jak sugeruje obrońca, że opinia ta była nierzetelna bowiem sporządził ją Sędzia, który również uzyskał nominację w wadliwej procedurze. Podobnie, nie można zgodzić się z tym, że o nienależytej obsadzie sądu może przesądzać fakt, iż trzy osoby w ramach głosowania Kolegium Sądu Okręgowego w Łodzi wstrzymało się od głosu. Głosowanie to wypadło dla Kandydatki pozytywnie – 8 głosów „za”, brak głosów przeciw i 3 głosy „wstrzymujące się”. Jednocześnie Sąd Najwyższy nie dotarł do żadnych dostępnych w domenach publicznych informacji sugerujących ścisłe powiązania SSO X.Y..1. z ówczesną władzą wykonawczą. Sędzia nie podpisywała list poparcia dla kandydatów do wadliwie ukształtowanej KRS, nie pełniła funkcji prezesa czy wiceprezesa sądu, jak również funkcji związanych z postępowaniami dyscyplinarnymi sędziów (prezesa lub sędziego sądu dyscyplinarnego, rzecznika dyscyplinarnego).

W tych okolicznościach stwierdzić należało, że przedstawiona sygnalizacja nie wykazała podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu, w trybie art. 542 § 3 k.p.k., wskazanego na wstępie postępowania.

Z uwagi na powyższe okoliczności, należało zarządzić jak na wstępie.

[WB]

[a.ł]

Pouczenie:

1. Zarządzenie jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.